

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1979 Nr. 183

A. TITEL

Administratief Akkoord met betrekking tot de wijze van toepassing van het op 22 september 1978 te Tunis ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië inzake sociale zekerheid;
Leidschendam, 25 april 1979

B. TEKST

De tekst van het Administratief Akkoord is geplaatst in *Trb.* 1979, 102.

C. VERTALING

Administratief Akkoord met betrekking tot de wijze van toepassing van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië inzake sociale zekerheid

Ter uitvoering van de artikelen 18, tweede lid, 25, zesde lid, 30, 36, 39, eerste lid, en 40 van het op 22 september 1978 te Tunis ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië inzake sociale zekerheid (hierna aangeduid met de term „Verdrag”), hebben de bevoegde Nederlandse en Tunesische autoriteiten in gemeen overleg de volgende bepalingen vastgesteld:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Akkoord hebben de in artikel 1 van

het Verdrag omschreven termen de hun in genoemd artikel toegekende betekenis.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit Akkoord worden als verbindingsorganen aangewezen:

1. van Nederlandse zijde:
 - a) voor de verstrekkingen in geval van ziekte en moederschap: de Ziekenfondsraad te Amstelveen;
 - b) voor de ouderdoms- en overlevingspensioenen: de Sociale Verzekeringsbank te Amsterdam;
 - c) voor de kinderbijslagen: de Vereeniging van Raden van Arbeid te Amsterdam;
 - d) in alle overige gevallen: het Gemeenschappelijk Administratiekantoor te Amsterdam;
2. van Tunesische zijde: de „Caisse Nationale de Sécurité Sociale” (Nationaal Fonds voor Sociale Zekerheid) te Tunis.

Artikel 3

1. In het in artikel 8, letter a), van het Verdrag bedoelde geval reikt de hierna genoemde instelling van het land, waarvan de wetgeving van toepassing blijft, de werknemer op verzoek een detacheringsbewijs uit waarin wordt verklaard dat op hem de wetgeving van dit land van toepassing blijft.
2. Dit bewijsstuk wordt opgemaakt:
 - in Nederland: door de Sociale Verzekeringsraad te 's-Gravenhage;
 - in Tunesië: door de „Caisse Nationale de Sécurité Sociale” te Tunis.
3. Het bewijsstuk moet, zo nodig, door de vertegenwoordiger van de werknemer in het andere land, indien er een zodanige vertegenwoordiger is, of anders door de werknemer zelf worden overgelegd.
4. Indien de werkzaamheden langer dan 12 maanden duren, richt de werkgever voor het einde van deze periode een verzoek om verlenging van detachering aan de instelling welke het eerste bewijsstuk heeft uitgereikt, laatstbedoelde instelling vraagt de goedkeuring van de bevoegde autoriteit van het land waar de tijdelijke werkzaamheden worden verricht en reikt, nadat de goedkeuring is verkregen, een tweede bewijsstuk uit.

Artikel 4

De werknemer die overeenkomstig artikel 9, tweede lid, van het Verdrag zijn keuzerecht uitoefent, deelt dit, door tussenkomst van zijn werkgever, mede aan de in artikel 3, tweede lid, aangewezen instelling van het land voor de wetgeving waarvan hij heeft gekozen. Deze instelling stelt de instelling van het andere land hiervan in kennis.

De keuze wordt van kracht op de datum van inwerkingtreding van het Verdrag of op de datum waarop de werknemer door de diplomatieke zending of consulaire post, onderscheidenlijk de ambtenaar van deze zending of post wordt aangesteld.

TITEL II

BIJZONDERE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 1

Prestaties bij ziekte en moederschap

Artikel 5

Voor de toepassing van dit Hoofdstuk wordt onder „orgaan van de woonplaats” en „orgaan van de verblijfplaats” verstaan:

A. in Nederland:

- wat de verstrekkingen betreft: het voor de woonplaats bevoegde ziekenfonds en bij tijdelijk verblijf het Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds te Utrecht;
- wat de uitkeringen betreft: de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging te Amsterdam.

B. In Tunesië: de „Caisse Nationale de Sécurité Sociale” te Tunis.

Artikel 6

1. Om in aanmerking te komen voor samentelling van tijdvakken van verzekering in het in artikel 13, eerste lid, van het Verdrag bedoelde geval, dient de werknemer aan het bevoegde orgaan van het land waarheen hij zich heeft begeven, een verklaring over te leggen met betrekking tot de tijdvakken van verzekering, welke zijn vervuld krachtens de wetgeving waaraan hij onmiddellijk voor de datum van zijn laatste aankomst in het eerstbedoelde land onderworpen is geweest.

2. De verklaring wordt op verzoek van de werknemer verstrekt:

- a) wat de in Nederland vervulde tijdvakken betreft door de bedrijfsvereniging waarbij zijn laatste werkgever in Nederland is aan-

gesloten. Indien de werknemer echter alleen ter zake van verstrekkingen verzekerd was, wordt de verklaring verstrekt door het ziekenfonds waarbij hij laatstelijk verzekerd was;

b) wat de in Tunesië vervulde tijdvakken betreft door de „Caisse Nationale de Sécurité Sociale” te Tunis.

Indien de werknemer de verklaring niet overlegt, verzoekt het bevoegde orgaan genoemd orgaan van het andere land daarom.

3. Indien aan de in artikel 13, eerste lid, van het Verdrag bedoelde werknemer voor hemzelf of voor een van zijn gezinsleden recht is toegekend op een prothese, een hulpmiddel van grotere omvang of andere belangrijke verstrekkingen door het bevoegde orgaan van het land waar de werknemer laatstelijk vóór zijn aankomst in het andere land was verzekerd, komen deze verstrekkingen voor rekening van dit orgaan, zelfs indien zij in feite na zijn vertrek worden verleend.

Verstrekkingen

Artikel 7

Om in aanmerking te komen voor verstrekkingen richt de in artikel 13, tweede lid, van het Verdrag bedoelde werknemer een verzoek tot het orgaan van de woonplaats. Dit orgaan verzoekt het bevoegde orgaan om toezending van een verklaring, waaruit blijkt dat hij recht op verstrekkingen heeft en dat de kosten van deze verstrekkingen voor rekening van het laatstbedoelde orgaan komen. Tevens vermeldt deze verklaring de maximumduur waarover de verstrekkingen mogen worden verleend.

Artikel 8

1. Om gedurende een tijdelijk verblijf in het andere dan het bevoegde land in aanmerking te komen voor verstrekkingen, eventueel met inbegrip van opname in een ziekenhuis, legt de in artikel 14, eerste lid, van het Verdrag bedoelde werknemer aan het orgaan van de verblijfplaats een door het bevoegde orgaan, zo mogelijk voordat hij het bevoegde land verlaat, afgegeven verklaring over, waaruit blijkt, dat hij recht heeft op deze verstrekkingen. In deze verklaring wordt met name de duur vermeld waarover verstrekkingen mogen worden verleend. Indien de werknemer deze verklaring niet overlegt, verzoekt het orgaan van de verblijfplaats het bevoegde orgaan daarom.

2. Het vorige lid is van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden gedurende hun tijdelijk verblijf in het andere dan het bevoegde land.

3. Het eerste lid is eveneens van toepassing in de in de artikelen 8, letters a) en b), eerste zin, en 9, tweede lid, van het Verdrag bedoelde gevallen.

Artikel 9

1. Bij opneming in een ziekenhuis in de gevallen bedoeld in de artikelen 13, tweede lid, en 14, eerste en zesde lid, van het Verdrag geeft het orgaan van de woon- of verblijfplaats, zodra het hiervan kennis heeft gekregen, aan het bevoegde orgaan bericht van de datum van opneming in een ziekenhuis of andere geneeskundige inrichting, van de vermoedelijke duur van opneming, alsmede van de datum van ontslag.

2. Ter verkrijging van de machtiging waarvan het verlenen van de in artikel 14, vierde lid, van het Verdrag bedoelde verstrekkingen afhankelijk is, richt het orgaan van de woon- of verblijfplaats een verzoek aan het bevoegde orgaan. Laatstbedoeld orgaan kan hier- tegen onder opgave van redenen binnen een maand, gerekend van de verzending van dit verzoek af, zo nodig verzet aantekenen; indien na afloop van deze termijn bij het orgaan van de woonplaats geen verzet is aangetekend, kent het de verstrekkingen toe.

3. Wanneer de in artikel 14, vierde lid, van het Verdrag bedoelde verstrekkingen in onmiskenbare spoedgevallen zonder machtiging van het bevoegde orgaan moeten worden verleend, stelt het orgaan van de woon- of verblijfplaats bedoeld orgaan hiervan onmiddellijk op de hoogte.

4. De bevoegde verbindingsorganen stellen de lijst van verstrekkingen samen, waarop artikel 14, vierde lid, van het Verdrag van toepassing is.

Artikel 10

1. Om in het land van zijn nieuwe woonplaats recht op verstrekkingen te behouden, dient de in artikel 14, tweede lid, van het Verdrag bedoelde werknemer aan het orgaan van zijn nieuwe woonplaats een verklaring over te leggen, waarbij het bevoegde orgaan hem toestaat na de overbrenging van zijn woonplaats het recht op verstrekkingen te behouden. Bedoeld orgaan geeft in deze verklaring eventueel de maximumduur aan waarover volgens de door dit orgaan toegepaste wetgeving verstrekkingen mogen worden verleend.

Het bevoegde orgaan kan op verzoek van de werknemer of van het orgaan van zijn nieuwe woonplaats, de verklaring ook na de overbrenging van de woonplaats van de werknemer uitreiken, wanneer deze om gerechtvaardigde redenen niet tevoren kon worden opgesteld.

2. Wat betreft het verlenen van verstrekkingen door het orgaan van de nieuwe woonplaats, is artikel 9 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11

1. Om in het land van hun woonplaats in aanmerking te komen voor verstrekkingen, dienen de in artikel 15, eerste lid, van het Verdrag bedoelde gezinsleden zich bij het orgaan van hun woonplaats te laten inschrijven onder overlegging van de volgende bewijsstukken:

- (i) Een op verzoek van de werknemer door het bevoegde orgaan afgegeven verklaring, waaruit blijkt dat de werknemer recht heeft op verstrekkingen. Indien deze verklaring niet aan het orgaan van de woonplaats wordt overgelegd, verzoekt laatstbedoeld orgaan het bevoegde orgaan daarom.
- (ii) De bewijsstukken, welke door de wetgeving van het land van de woonplaats voor de toekenning van verstrekkingen aan gezinsleden gewoonlijk worden geëist.

2. Het orgaan van de woonplaats deelt aan het bevoegde orgaan mede welke gezinsleden recht hebben op verstrekkingen krachtens de door eerstbedoeld orgaan toegepaste wetgeving.

3. De in het eerste lid, onder i) bedoelde verklaring is geldig vanaf de in de verklaring vermelde datum en zolang het bevoegde orgaan aan het orgaan van de woonplaats niet heeft medegedeeld dat deze verklaring is ingetrokken. De geldigheid van deze verklaring eindigt uiterlijk op de 30ste dag na de datum van verzending van de kennisgeving van intrekking door het bevoegde orgaan aan het orgaan van de woonplaats.

Wanneer op de werknemer echter de wetgeving van toepassing is van het land waar zijn gezinsleden wonen, eindigt de geldigheid van deze verklaring op de eerste dag waarop de werknemer aan de wetgeving van het land van zijn nieuwe woonplaats onderworpen is.

4. De werknemer en diens gezinsleden dienen het orgaan van de woonplaats van laatstgenoemden in kennis te stellen van iedere verandering in hun omstandigheden, waardoor het recht op verstrekkingen voor de gezinsleden kan worden gewijzigd, in het bijzonder van iedere beëindiging of verandering van dienstbetrekking van de werknemer of iedere overbrenging van de woon- of verblijfplaats van hemzelf of van een gezinslid.

5. Het orgaan van de woonplaats deelt, zodra het hiervan kennis heeft gekregen, aan het bevoegde orgaan iedere verandering mede, waardoor het recht op verstrekkingen voor de gezinsleden van de werknemer kan vervallen.

6. Het orgaan van de woonplaats verleent zijn goede diensten aan het bevoegde orgaan, dat voornemens is verhaal uit te oefenen op degene die ten onrechte verstrekkingen heeft genoten.

Artikel 12

Indien noodzakelijk, verzoekt het bevoegde orgaan in het in artikel

15, tweede lid, van het Verdrag bedoelde geval aan het orgaan van de laatste woonplaats van ieder gezinslid dat zijn woonplaats heeft overgebracht naar het grondgebied van het bevoegde land, om het gegevens te verstrekken met betrekking tot de periode waarover onmiddellijk voor deze overbrenging verstrekkingen zijn verleend.

Artikel 13

1. Om in het land van zijn woonplaats in aanmerking te komen voor verstrekkingen dient de in artikel 17, derde lid, van het Verdrag bedoelde pensioengerechtigde zich te laten inschrijven bij het orgaan van zijn woonplaats, onder overlegging van een verklaring, waarin door het Tunesische bevoegde orgaan onderscheidenlijk door de Ziekenfondsraad, wordt opgegeven dat de pensioengerechtigde voor zichzelf en zijn gezinsleden recht heeft op verstrekkingen. De instelling welke deze verklaring heeft opgesteld, zendt hiervan een afschrift aan het verbindingsorgaan van het andere land.

Indien de pensioengerechtigde de verklaring niet overlegt, verzoekt het orgaan van de woonplaats het bevoegde Tunesische orgaan, onderscheidenlijk de Ziekenfondsraad daarom.

2. De pensioengerechtigde dient het orgaan van zijn woonplaats in kennis te stellen van iedere verandering in zijn omstandigheden, waardoor zijn recht op verstrekkingen kan worden gewijzigd, in het bijzonder van iedere schorsing of intrekking van zijn pensioen en van iedere overbrenging van zijn woonplaats of van die van zijn gezinsleden.

3. De instelling welke de verklaring heeft opgesteld, licht het verbindingsorgaan van het andere land in omtrent het einde van het recht op verstrekkingen van de pensioengerechtigde.

Artikel 14

Voor het verlenen van verstrekkingen aan pensioengerechtigden alsmede aan hun gezinsleden gedurende een tijdelijk verblijf als bedoeld in artikel 17, vierde lid, van het Verdrag, zijn de artikelen 8 en 9 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15

1. Indien de in artikel 8 voorgeschreven formaliteiten niet gedurende het tijdelijk verblijf konden worden vervuld, worden de gemaakte kosten op verzoek van de werknemer of de pensioengerechtigde door het bevoegde orgaan vergoed tegen de tarieven die door het orgaan van de verblijfplaats worden toegepast.

2. Het orgaan van de verblijfplaats dient het bevoegde orgaan dat zulks verzoekt de nodige inlichtingen over deze tarieven te verstrekken.

Uitkeringen

Artikel 16

Om tijdens een tijdelijk verblijf in het andere dan het bevoegde land in aanmerking te komen voor uitkeringen, dient de werknemer onmiddellijk een aanvraag in bij het orgaan van de verblijfplaats overeenkomstig de regels welke gelden voor werknemers die bij dit orgaan zijn aangesloten; tijdens een tijdelijk verblijf in Nederland evenwel dient de werknemer de aanvraag rechtstreeks bij het orgaan in zonder tussenkost van zijn werkgever.

Artikel 17

1. Het orgaan van de verblijfplaats voert de medische en administratieve controle uit overeenkomstig de regels welke gelden voor degenen die bij dat orgaan verzekerd zijn.

2. Het medische rapport vermeldt of de werknemer arbeidsongeschikt is, en in het bevestigende geval, de aanvangsdatum van de arbeidsongeschiktheid, de diagnose en de vermoedelijke duur van de arbeidsongeschiktheid.

3. Wanneer de controlerende arts vaststelt dat de werknemer in staat is of zal zijn de arbeid te hervatten, stelt het orgaan van de verblijfplaats hem onmiddellijk in kennis van het einde van zijn arbeidsongeschiktheid en doet het het bevoegde orgaan onverwijld een afschrift van deze kennisgeving toekomen, waarbij het rapport van de controlerende arts wordt gevoegd.

Artikel 18

1. De werknemer is onderworpen aan de controlevoorschriften van het orgaan van de verblijfplaats.

2. Wanneer het orgaan van de verblijfplaats vaststelt dat de werknemer de controlevoorschriften overtreedt, stelt het het bevoegde orgaan daarvan onmiddellijk in kennis, waarbij het de aard van de overtreding weergeeft en tevens vermeldt welke gevolgen gewoonlijk aan een dergelijke overtreding zijn verbonden wanneer het een eigen verzekerde betreft.

3. Wanneer de werknemer die een geneeskundige behandeling ondergaat naar het bevoegde land wil terugkeren, stelt hij het orgaan van de verblijfplaats hiervan in kennis. Dit orgaan laat door een controlerende arts vaststellen of de verplaatsing al dan niet schadelijk is voor de gezondheidstoestand van de werknemer of voor het ondergaan van een geneeskundige behandeling. Het orgaan van de verblijfplaats deelt het oordeel van zijn controlerende arts zo spoedig mogelijk aan het bevoegde orgaan en de werknemer mede.

Artikel 19

Het bevoegde orgaan stelt de uitkeringen met behulp van alle daartoe aangewezen middelen betaalbaar, met name per internationale postwissel. Deze uitkeringen kunnen echter, indien het orgaan van de verblijfplaats hiermede instemt, door dit orgaan voor rekening van het bevoegde orgaan worden verleend. In dit geval stelt het bevoegde orgaan het orgaan van de verblijfplaats op de hoogte van het bedrag van de uitkeringen, de data van betaalbaarstelling en de maximale uitkeringsduur.

Financiële bepalingen

Artikel 20

1. Het werkelijke bedrag van de uitgaven terzake van de krachtens de artikelen 13, tweede lid, 14, eerste, tweede en zesde lid en 17, vierde lid, van het Verdrag verleende verstrekkingen, zoals zij uit de boekhouding van de organen die de verstrekkingen hebben verleend, blijken, wordt door de bevoegde organen aan eerstbedoelde organen vergoed.

2. Voor de vergoeding kunnen geen hogere tarieven in rekening worden gebracht dan die welke gelden voor de verstrekkingen, verleend aan werknemers die onderworpen zijn aan de wetgeving welke wordt toegepast door het orgaan, dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde verstrekkingen heeft verleend.

3. Ongeacht het bepaalde in de voorgaande leden, kunnen de verbindingsorganen, met toestemming van de bevoegde autoriteiten, overeenkomen dat de vergoeding voor alle verstrekkingen of voor een deel daarvan geschiedt op grond van vaste bedragen welke in de plaats komen van de individuele berekening van de kosten.

Artikel 21

1. De uitgaven voor de krachtens artikel 15, eerste lid, van het Verdrag verleende verstrekkingen worden voor ieder kalenderjaar op vaste bedragen gewaardeerd.

2. Het door de Nederlandse organen verschuldigde vaste bedrag wordt verkregen door de gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin te vermenigvuldigen met het gemiddelde jaarlijkse aantal gezinnen waarmede rekening moet worden gehouden. De gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin zijn gelijk aan het gemiddelde per gezin van de uitgaven voor het totaal van de door de Tunesische organen verleende verstrekkingen aan alle gezinnen van verzekerden die aan de Tunesische wetgeving onderworpen zijn.

3. Het door de Tunesische organen verschuldigde vaste bedrag

wordt verkregen door de gemiddelde jaarlijkse kosten per gezinslid te vermenigvuldigen met het gemiddelde jaarlijkse aantal gezinsleden waarmede rekening moet worden gehouden. De gemiddelde jaarlijkse kosten per gezinslid zijn gelijk aan het gemiddelde van de uitgaven voor het totaal van de door de Nederlandse organen verleende verstrekkingen aan alle verzekerden die aan de Nederlandse wetgeving onderworpen zijn.

Artikel 22

1. De uitgaven voor de krachtens artikel 17, derde lid, van het Verdrag verleende verstrekkingen worden voor ieder kalenderjaar op vaste bedragen gewaardeerd.

2. Voor Nederland wordt het vaste bedrag verkregen door de gemiddelde jaarlijkse kosten per pensioengerechtigde en gezinslid van deze gerechtigde te vermenigvuldigen met het gemiddelde jaarlijkse aantal pensioengerechtigden en hun gezinsleden, dat in aanmerking moet worden genomen. De gemiddelde kosten per pensioengerechtigde en gezinslid van deze gerechtigde zijn gelijk aan het gemiddelde per pensioengerechtigde en gezinslid van deze gerechtigde van de uitgaven voor het totaal van de door de Nederlandse organen verleende verstrekkingen aan alle verzekerden die aan de Nederlandse wetgeving onderworpen zijn.

3. Voor Tunesië wordt het vaste bedrag verkregen door de gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin te vermenigvuldigen met het gemiddelde jaarlijkse aantal pensioengerechtigden dat in aanmerking moet worden genomen. De gemiddelde jaarlijkse kosten per gezin zijn gelijk aan het gemiddelde per gezin van de uitgaven voor het totaal van de door de Tunesische organen verleende verstrekkingen aan alle gezinnen van de verzekerden die aan de Tunesische wetgeving onderworpen zijn.

Artikel 23

1. De in artikel 18 van het Verdrag bedoelde vergoedingen worden betaald door tussenkomst van de verbindingsorganen.

2. De in het vorige lid bedoelde organen kunnen overeenkomen dat de in de artikelen 20, 21 en 22 bedoelde bedragen met een percentage voor administratiekosten worden verhoogd.

3. Voor de toepassing van de artikelen 20 tot en met 22 kunnen de verbindingsorganen overeenkomsten sluiten inzake het verlenen van voorschotten.

HOOFDSTUK 2

Uitkeringen bij invaliditeit

Artikel 24

In het in artikel 21 van het Verdrag bedoelde geval, moet de aanvraag om uitkeringen bij invaliditeit door de belanghebbende worden ingediend bij het orgaan van zijn woonplaats, dat de aanvraag aan het bevoegde orgaan van het andere land doorzendt, onder bijvoeging van de volgende gegevens en inlichtingen:

- a) gronden, waarop de belanghebbende met toepassing van artikel 20 van het Verdrag geen recht op uitkering heeft;
- b) medisch rapport inzake de aanvang, de oorzaak en de mate van invaliditeit, alsmede inzake de maatregelen welke met het oog op het herkrijgen van de verdien capaciteit kunnen worden genomen;
- c) bewijsstuk inzake de tijdvakken van verzekering, welke door de aanvrager krachtens zijn wetgeving zijn vervuld;
- d) gegevens betreffende de maximale duur waarover aan de belanghebbende uitkeringen kunnen verleend wegens de ziekte of het ongeval waardoor de invaliditeit is ontstaan;
- e) datum van ontvangst van de aanvraag.

Artikel 25

1. De uitkeringen worden rechtstreeks betaalbaar gesteld door het orgaan dat deze verschuldigd is, ongeacht de woonplaats van de rechthebbende in een van beide landen. Periodieke uitkeringen kunnen per bank, per post of in contanten worden betaald op de vervaldagen welke in de door dit orgaan toegepaste wetgeving worden voorzien. De bevoegde organen zenden elkaar jaarlijks een borderel van de verrichte betalingen.

2. Indien het orgaan dat de uitkeringen verschuldigd is, deze niet rechtstreeks aan de rechthebbenden in het andere land betaalt, kan de betaling op verzoek van dit orgaan geschieden door het orgaan van de woonplaats van de rechthebbende of, nadat zij zulks zijn overeengekomen, door het verbindingsorgaan.

HOOFDSTUK 3

*Uitkeringen bij ouderdom en overlijden
Indienen en behandelen van aanvragen*

Artikel 26

1. De in Tunesië of in Nederland wonende werknemer of nagelaten betrekking van een werknemer die in aanmerking wenst te

komen voor een uitkering krachtens de wetgeving van het andere land of van beide landen, richt zijn aanvraag tot het bevoegde orgaan van het land waarin hij woont.

2. Wanneer de belanghebbende op het grondgebied van een derde Staat woont, dient hij zijn aanvraag te richten tot het bevoegde orgaan van het land krachtens de wetgeving waarvan de werknemer laatstelijk verzekerd is geweest.

3. De aanvragen worden ingediend op formulieren welke zijn voorzien bij de wetgeving van het land waar de aanvraag volgens de vorige leden van dit artikel moet worden ingediend.

4. De aanvrager vermeldt, voorzover mogelijk, het orgaan of de organen van beide landen, waarbij de werknemer is aangesloten geweest. Bovendien verstrekt hij alle overige inlichtingen welke het bevoegde orgaan verlangt, op daartoe ontworpen bijzondere formulieren.

5. Wanneer een ander dan het in het eerste of tweede lid van dit artikel bedoelde orgaan een aanvraag ontvangen heeft, moet het deze aanvraag onverwijld aan het in het eerste of tweede lid van dit artikel bedoelde orgaan doorzenden onder vermelding van de datum waarop de aanvraag is ingediend. Deze datum wordt beschouwd als datum van indiening bij laatstbedoeld orgaan.

Artikel 27

1. Voor de behandeling van de aanvragen om uitkeringen maken de bevoegde organen van beide landen gebruik van een contactformulier. Dit formulier bevat met name een opsomming en een samenvatting van de door de verzekerde krachtens de wetgevingen waaraan hij onderworpen is geweest vervulde tijdvakken van verzekering.

2. De toezending van dit formulier aan het bevoegde orgaan van het andere land komt in de plaats van het toezenden van bewijsstukken.

Artikel 28

1. Het bevoegde orgaan van het land van de woonplaats vermeldt op het in het vorige artikel bedoelde formulier de tijdvakken van verzekering, welke ingevolge door dit orgaan toegepaste wetgeving zijn vervuld en zendt twee exemplaren van dit formulier aan het bevoegde orgaan van het andere land.

2. Dit orgaan vult het formulier aan door het vermelden van:

a) de tijdvakken van verzekering welke ingevolge de door dit orgaan toegepaste wetgeving zijn vervuld;

b) het bedrag van de rechten ontstaan op grond van de door dit orgaan toegepaste wetgeving, rekening houdende met de bepalingen van hoofdstuk III van Titel III van het Verdrag;

c) het bedrag van de uitkering waarop de aanvrager aanspraak zou kunnen maken zonder toepassing van de artikelen 24 en 25 van het Verdrag, op grond van de door dit orgaan toegepaste wetgeving.

3. Het in het vorige lid bedoelde orgaan zendt het orgaan van het land van de woonplaats een exemplaar van het aldus aangevulde formulier terug en voegt twee exemplaren van de definitieve beslissing bij, onder vermelding van de rechtsmiddelen en de beroepstermijnen.

Artikel 29

In gevallen waarin vertraging kan optreden, betaalt het bevoegde orgaan van het land van de woonplaats belanghebbende een terugvorderbaar voorschot, dat zo dicht mogelijk het bedrag benadert dat vermoedelijk zal worden vastgesteld, rekening houdende met de bepalingen van het Verdrag.

Artikel 30

1. Indien het bevoegde orgaan van het land van de woonplaats vaststelt dat de aanvrager rechten kan ontfemen aan artikel 28 van het Verdrag, stelt het de aanvulling vast waarop de aanvrager op grond van laatstbedoeld artikel recht heeft.

2. Voor de toepassing van artikel 28 van het Verdrag geschiedt de omrekening van de in verschillende nationale muntsoorten luidende bedragen tegen de wisselkoers welke geldig is op de eerste dag van de maand waarin de laatste vaststellingshandeling plaatsvond.

Artikel 31

1. Het bevoegde orgaan van het land van de woonplaats stelt de aanvrager in kennis van de genomen beslissingen door middel van een samenvatting, waarbij de door de desbetreffende organen genomen beslissingen zijn gevoegd. Deze samenvatting bevat eveneens de rechtsmiddelen en beroepstermijnen, welke in de wetgevingen van de beide landen zijn voorzien. De beroepstermijnen gaan eerst in na de dag waarop de aanvrager de samenvatting heeft ontvangen.

2. Vervolgens deelt het bevoegde orgaan van het land van de woonplaats het bevoegde orgaan van het andere land de datum mede waarop het beide beslissingen ter kennis van de aanvrager heeft gebracht, onder bijvoeging van een afschrift van zijn eigen beslissing en van de samenvatting.

Artikel 32

Wanneer twee of meer personen recht hebben op een weduwenpensioen uit hoofde van het overlijden van eenzelfde verzekerde, geschiedt de in artikel 30 van het Verdrag bedoelde verdeling van het pensioen dat krachtens de Nederlandse wetgeving of met toepassing van Hoofdstuk III van Titel III van het Verdrag door het Nederlandse orgaan verschuldigd is, als volgt:

elk van de weduwen heeft, naar evenredigheid van het aantal rechthebbenden, recht op een gedeelte van het verhoogde pensioen zolang zij een of meer ongehuwde kinderen heeft die jonger zijn dan 18 jaar, dan wel van het normale pensioen wanneer zij niet zulke kinderen heeft.

Artikel 33

1. Voor de toepassing van de artikelen 31 en 32 van het Verdrag wordt het aan een gehuwde man toekomende Nederlandse ouderdomspensioen op de volgende wijze berekend:

a) voor elk kalenderjaar waarover een gehuwde man verzekerd is geweest krachtens de Nederlandse algemene ouderdomswet, heeft hij recht op een bedrag gelijk aan één procent van het in de Nederlandse wetgeving voorziene volle gehuwdenpensioen, verhoogd met eenzelfde bedrag voor elk kalenderjaar waarover zijn eerste echtgenote met wie hij gehuwd is op het tijdstip waarop hij de 65-jarige leeftijd bereikt, verzekerd is geweest krachtens de Nederlandse wetgeving of op grond van artikel 32 van het Verdrag geacht wordt verzekerd te zijn geweest;

b) indien de eerste echtgenote van een gehuwde man vóór hun huwelijk niet verzekerd is geweest krachtens de Nederlandse wetgeving, heeft hij recht op een bedrag, gelijk aan twee procent van het in de Nederlandse wetgeving voorziene volle ongehuwdenpensioen, voor elk kalenderjaar waarover hij als ongehuwde krachtens deze wetgeving verzekerd is geweest.

2. De omrekening van gedeelten van kalenderjaren tot gehele kalenderjaren geschiedt overeenkomstig de Nederlandse wetgeving.

3. Het overlijden van de eerste echtgenote brengt geen wijziging in het bedrag van het aan een gehuwde man toegekende ouderdomspensioen, zolang deze gehuwd blijft.

4. Indien het bedrag van het ouderdomspensioen, berekend op grond van de Nederlandse algemene ouderdomswet zonder dat daarbij het Verdrag wordt toegepast, hoger is dan het volgens de vorige leden van dit artikel berekende bedrag, wordt het eerste bedrag aangehouden.

*Betaalbaarstelling van de uitkeringen***Artikel 34**

1. Indien het bevoegde orgaan vaststelt dat de aanvrager krachtens de door dit orgaan toegepaste wetgeving recht heeft op uitkeringen zonder dat er een beroep behoeft te worden gedaan op artikel 24 van het Verdrag, betaalt het deze onmiddellijk als voorlopige uitkering. Bij de definitieve afdoening van de aanvraag om uitkeringen vereffenen de betrokken organen hun rekeningen met toepassing van artikel 45 van het Verdrag.

2. In het geval dat de organen van beide landen het vorige lid kunnen toepassen, worden de voorlopige uitkeringen alleen betaald door het orgaan van de woonplaats. Dit orgaan stelt het orgaan van het andere land hiervan zo spoedig mogelijk in kennis.

3. In het geval dat ingevolge het eerste en tweede lid voorlopige uitkeringen worden betaald is artikel 29 niet van toepassing.

Artikel 35

1. De door een orgaan van het ene land verschuldigde uitkeringen aan rechthebbenden die in het andere land wonen, worden rechtstreeks en op de in de door dit orgaan toegepaste wetgeving voorziene vervaldagen uitbetaald. Daarentegen worden de achterstallige betalingen aan het bevoegde orgaan van het land van de woonplaats overgemaakt.

2. De bevoegde organen van beide landen zenden elkaar jaarlijks borderellen van de verrichte betalingen.

HOOFDSTUK 4*Gezinsbijslagen***Artikel 36**

1. Om in aanmerking te komen voor de toepassing van artikel 34 van het Verdrag dient de belanghebbende aan het bevoegde orgaan een verklaring over te leggen met betrekking tot de in aanmerking te nemen tijdvakken, voorzover het noodzakelijk is daarop een beroep te doen ter aanvulling van de tijdvakken, welke op grond van de door bedoeld orgaan toegepaste wetgeving zijn vervuld.

2. De verklaring wordt op verzoek van de belanghebbende uitgeleerd door het orgaan waarbij hij tevoren en laatstelijk in het andere land aangesloten is geweest. Indien de belanghebbende de verklaring niet overlegt, verzoekt het bevoegde orgaan het betrokken orgaan daarom.

Artikel 37

De belanghebbende die een aanvraag om gezinsbijslagen indient ten behoeve van de kinderen die in het andere dan het bevoegde land wonen of worden opgevoed, legt een verklaring omtrent de gezinssamenstelling over welke door de bevoegde autoriteiten van de burgerlijke stand van dit land is verstrekt.

Artikel 38

1. De gezinsbijslagen worden overeenkomstig de voorschriften van de toepasselijke wetgeving en op de in deze wetgeving voorziene vervaldagen uitbetaald aan de werknemer of aan de natuurlijke of de rechtspersoon te wiens laste de kinderen in feite komen.

2. Indien degene aan wie de gezinsbijslagen moeten worden verleend, deze niet voor het onderhoud van de kinderen besteedt, betaalt het bevoegde orgaan, op verzoek en door tussenkomst van het verbindingsorgaan, deze bijslagen uit aan de natuurlijke persoon of de rechtspersoon te wiens laste de kinderen in feite komen, hetgeen volledige kwijting inhoudt.

Artikel 39

Indien in de loop van eenzelfde tijdvak gezinsbijslagen verschuldigd zijn voor eenzelfde kind ingevolge de wetgevingen van beide landen, worden de gezinsbijslagen, verschuldigd ingevolge de wetgeving van het land op het grondgebied waarvan het kind woont, dan wel wordt opgevoed, uitbetaald door het bevoegde orgaan van dit laatste land en voor rekening van dit orgaan.

Indien dit bedrag echter lager is dan het bedrag dat krachtens de wetgeving van het andere land zonder toepassing van het Verdrag voor ditzelfde kind zou zijn verleend, dient het bevoegde orgaan van dit laatste land ten aanzien van ditzelfde kind een aanvulling te verlenen welke gelijk is aan het verschil tussen die beide bedragen.

Deze aanvulling komt volledig voor rekening van laatstbedoeld orgaan.

HOOFDSTUK 5

Werkloosheid

Artikel 40

1. Om in aanmerking te komen voor de toepassing van artikel 37 van het Verdrag, dient de belanghebbende aan het Nederlandse bevoegde orgaan een verklaring over te leggen waarin de tijdvakken van dienstbetrekking in Tunesië worden vermeld.

2. Deze verklaring wordt op verzoek van de belanghebbende uitgereikt door het „Office des Travailleurs Tunisiens à l'Etranger de l'Emploi et de la Formation Professionnelle” – O.T.T.E.E.F.P. – (Bureau voor tewerkstelling en beroepsopleiding van Tunesische werknemers in het buitenland) te Tunis.

3. Indien de belanghebbende de verklaring niet overlegt, richt het bevoegde orgaan zich tot het „Office des Travailleurs Tunisiens à l'Etranger de l'Emploi et de la Formation Professionnelle” (O.T.T.E.E.F.P.) te Tunis.

TITEL III

DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 41

1. Voor de in het Verdrag voorziene samenstelling van tijdvakken van verzekering, welke krachtens de wetgevingen van beide landen zijn vervuld, passen de bevoegde organen de volgende regels toe:

a) indien een tijdvak van verzekering, vervuld op grond van een verplichte verzekering krachtens de wetgeving van het ene land, samenvalt met een tijdvak van verzekering, vervuld op grond van een vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering krachtens de wetgeving van het andere land, wordt alleen het eerste tijdvak in aanmerking genomen;

b) indien een krachtens de wetgeving van het ene land vervuld tijdvak van verzekering dat geen gelijkgesteld tijdvak is, samenvalt met een krachtens de wetgeving van het andere land gelijkgesteld tijdvak, wordt alleen het eerste tijdvak in aanmerking genomen;

c) elk krachtens de wetgevingen van beide landen tegelijk gelijkgesteld tijdvak wordt slechts in aanmerking genomen door het orgaan van het land aan de wetgeving waarvan de verzekerde laatstelijk vóór het bedoelde tijdvak verplicht onderworpen is geweest; indien de verzekerde vóór bedoeld tijdvak niet verplicht onderworpen is geweest aan een wetgeving van een land, wordt dit tijdvak in aanmerking genomen door het bevoegde orgaan van het land aan de wetgeving waarvan hij na dit tijdvak voor de eerste maal verplicht onderworpen is geweest;

d) ingeval de periode, waarin bepaalde tijdvakken van verzekering krachtens de wetgeving van het ene land zijn vervuld, niet nauwkeurig kan worden bepaald, wordt aangenomen dat deze tijdvakken de krachtens de wetgeving van het andere land vervulde tijdvakken niet overlappen en wordt hiermede rekening gehouden, voorzover de tijdvakken hiervoor in aanmerking kunnen worden genomen.

2. Indien krachtens het eerste lid, letter a), van dit artikel voor

de samentelling geen rekening wordt gehouden met tijdvakken van verzekering, vervuld op grond van een vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering krachtens de wetgeving inzake ouderdom of overlijden (pensioenen) van een land, worden de premies welke voor deze tijdvakken zijn betaald geacht bestemd te zijn ter verhoging van de krachtens genoemde wetgeving verschuldigde uitkeringen. Indien deze wetgeving een aanvullende verzekering kent, worden bedoelde premies in aanmerking genomen voor de berekening van op grond van een dergelijke verzekering verschuldigde uitkeringen.

Artikel 42

1. De administratieve en medische controle van in Nederland wonende of verblijvende rechthebbenden op prestaties krachtens de Tunesische wetgeving, wordt op verzoek van het bevoegde orgaan uitgeoefend door tussenkomst van:

- a) de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging, indien het prestaties bij invaliditeit en ingevolge de arbeidsongevallenverzekering betreft;
- b) de Sociale Verzekeringsbank, indien het andere uitkeringen betreft, met uitzondering van uitkeringen bij ziekte en moederschap.

2. De administratieve en medische controle van in Tunesië wonende of verblijvende rechthebbenden op prestaties krachtens de Nederlandse wetgeving, niet zijnde prestaties bij ziekte en moederschap, wordt op verzoek van het bevoegde orgaan uitgeoefend door tussenkomst van de „Caisse Nationale de Sécurité” te Tunis.

3. Ieder bevoegd orgaan behoudt evenwel het recht de rechthebbende voor eigen rekening door een arts van zijn keuze te doen onderzoeken en voorzieningen te treffen tot behoud, herstel of verbetering van de gezondheid en de arbeidsgeschiktheid van de rechthebbende op prestaties.

Artikel 43

Indien uit de in het voorgaande artikel bedoelde controle blijkt dat de rechthebbende op prestaties werkzaamheden verricht of dat hij inkomsten geniet welke de voorgeschreven grens overschrijden of dat hij het werk heeft hervat, dient het orgaan van de woon- of verblijfplaats een rapport toe te zenden aan het bevoegde orgaan dat om controle heeft verzocht. Dit rapport maakt melding van de door het bevoegde orgaan gevraagde inlichtingen en vermeldt in het bijzonder de aard van de verrichte werkzaamheden, het bedrag van de verdiensten of inkomsten, welke de belanghebbende gedurende het laatstelijk verstreken kwartaal genoot, de normale beloning, welke in hetzelfde gebied werd genoten door een werknemer van de beroepsgroep waartoe de belanghebbende behoorde in het beroep dat hij uitoefende voor hij invalide werd, alsmede in voorkomend geval het

oordeel van een medisch deskundige omtrent de gezondheidstoestand van de belanghebbende.

Artikel 44

De bevoegde organen van beide landen kunnen elkaar te allen tijde verzoeken over te gaan tot verificatie of controle van feiten en handelingen waardoor volgens hun eigen wetgeving het door hen erkende recht op prestaties kan worden gewijzigd, geschorst of ingetrokken.

Artikel 45

De kosten die voortvloeien uit administratieve controle en geneeskundig onderzoek, observaties, reizen en allerlei verificaties, nodig voor de verlening van prestaties of voor de herziening daarvan, worden aan het met deze controle of verificaties belaste orgaan, op basis van het door dit orgaan toegepaste tarief, vergoed.

Artikel 46

Andere dan de in het voorgaande artikel bedoelde kosten, welke voortvloeien uit de toepassing van het Verdrag, kunnen worden vergoed onder voorwaarden welke in onderlinge overeenstemming tussen de bevoegde verbindingsorganen van beide landen worden vastgesteld.

Artikel 47

De instellingen welke uitkeringen verschuldigd zijn aan rechthebbenden die op het grondgebied van de andere Staat wonen, kunnen het verschuldigde rechtens voldoen in de munt van hun Staat, tegen de wisselkoers welke geldig is op de dag van afrekening.

Bedragen van vergoedingen berekend op basis van de werkelijke kosten of op basis van vaste bedragen worden uitgedrukt in de munt van de Staat van het orgaan dat de prestaties heeft verleend; het orgaan dat de vergoedingen verschuldigd is voldoet het verschuldigde rechtens op basis van de wisselkoers welke geldig is op de dag van afrekening.

Artikel 48

Wanneer de belanghebbende na schorsing van de uitkeringen welke hij genoot, opnieuw recht op uitkeringen verkrijgt, terwijl hij op het grondgebied van het andere land woont, wisselen de betrokken organen alle nodig geachte inlichtingen uit met het oog op de hervatting van de betaling van deze uitkeringen.

Artikel 49

Alle uitkeringen worden aan de rechthebbenden uitbetaald zonder aftrek van porti of bankkosten.

Artikel 50

De bevoegde organen van beide landen kunnen het bewijs van in leven zijn, het bewijs van de burgerlijke stand en alle andere, voor het vaststellen van het recht op uitkeringen of het voortzetten daarvan noodzakelijke documenten opvragen, hetzij rechtstreeks bij de rechthebbende, hetzij door bemiddeling van het orgaan van de woonplaats.

Artikel 51

Bij de aan de bevoegde organen gezonden inlichtingen en met name bij de medische rapporten wordt een vertaling in de Franse taal gevoegd.

Artikel 52

Voor de toepassing van artikel 43 van het Verdrag vermeldt de autoriteit, het orgaan of de rechterlijke instantie welke de aanvraag, de verklaring of het beroepschrift heeft ontvangen, dat had moeten worden ingediend bij een autoriteit, orgaan of rechterlijke instantie van het andere land, de datum waarop de aanvraag, de verklaring of het beroepschrift is ontvangen.

Artikel 53

Alle geschillen met betrekking tot de toepassing van dit Akkoord zullen worden opgelost door een commissie, samengesteld uit op het terrein van de sociale zekerheid bevoegde vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten, die zich kunnen laten bijstaan door deskundigen. De commissie komt beurtelings bijeen in het ene en in het andere land.

Artikel 54

De verbindingsorganen kunnen, in gemeen overleg, noodzakelijke formulieren voor verklaringen, aanvragen en andere documenten, benodigd voor de toepassing van het Verdrag en dit Akkoord, vaststellen.

Artikel 55

Dit Akkoord treedt op dezelfde dag in werking als het Verdrag en heeft dezelfde werkingsduur.

GEDAAN in tweevoud in de Franse taal te Leidschendam, de 25ste april 1979.

Voor de bevoegde Nederlandse autoriteiten,

(w.g.) L. DE GRAAF
Staatssecretaris van Sociale Zaken

Voor de bevoegde Tunesische autoriteit,

(w.g.) MONCEF KAAK
Algemeen President-Directeur van de „Caisse Nationale de Sécurité Sociale”

(w.g.) E. VEDER-SMIT

Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1979, 102.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Akkoord zijn ingevolge artikel 55 op 1 december 1979 in werking getreden.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt het Akkoord alleen voor Nederland.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1979, 102.

Voor het op 22 september 1978 te Tunis tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Tunesië inzake sociale zekerheid zie ook *Trb.* 1979, 182.

Uitgegeven de *achtentwintigste* december 1979.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. VAN DER KLAUW